

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **J. V.**, bytem, zastoupeného JUDr. Stanislavem Zenáhlíkem, advokátem se sídlem náměstí 3. května 35, 765 02 Otrokovice, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31.3.2014, č.j. KUZL 11582/2014, sp.zn. KUSP/11582/2014/PŽÚ/Do,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna za zastupování právního zástupce žalobce JUDr. Stanislava Zenáhlíka, advokáta se sídlem náměstí 3. května 35, 765 02 Otrokovice, ve výši 11.883 Kč bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 30 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobce napadal rozhodnutí vydané Krajským úřadem Zlínského kraje dne 31.3.2014, kdy tento rozhodl tak, že dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu se výrok I. rozhodnutí správního orgánu, č.j. MUVIZ 2015/2014, písemně vyhotoveného dne 23.1.2014, vypraveného dne 27.1.2014, potvrzuje a odvolání J. V. se zamítá.

Tímto rozhodnutím bylo tedy potvrzeno rozhodnutí vydané Městským úřadem Vizovice, vydané dne 23.1.2014 pod č.j. MUVIZ 2015/2014, kdy bylo rozhodnuto tak, že J. V. je vinen přestupkem proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona, kterého se dopustil tím, že dne 26.8.2013 kolem 18.00 hod. na cizím blíže nespecifikovaném pozemku v části Za Humny v k.ú. Lhotsko odcizil dva kbelíky švestek o objemu 25 a 10 litrů, tedy úmyslně způsobil škodu na cizím majetku krádeží.

Za spáchání tohoto přestupku byla obviněnému uložena dle § 11 odst. 1 písm. b) a § 50 odst. 2 přestupkového zákona pokuta ve výši 3.000 Kč a dále byl zavázán k povinnosti nahradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000 Kč.

V žalobě, která směřovala proti rozhodnutí žalovaného žalobce namítal, že jednání žalobce proti majetku dle § 50 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona se 26.8.2013 nestalo, jelikož dané obvinění nebylo žalobci prokázáno.

V písemném vyjádření žalovaný uvedl, že žalobce v žalobě uvádí, že rozhodnutí žalovaného a správního orgánu spatřuje jako nezákonná, neoprávněná, nepodložená tvrzení, vychází z domněnky zúčastněných osob, což odporuje zákonům tohoto státu. Výpovědi zúčastněných osob se záměrně liší a navzájem se doplňují tak, aby tyto nebyly trestně stíhány. Žalobce současně soudu předložil trestní oznámení, jež podal u Státního zastupitelství ve Zlíně na pprap. P. Z. pro zneužití pravomoci veřejného činitele, křivé obvinění a urážku na cti. Uvádí, že v řízení nelze postupovat bez jasných důkazů, které nejsou řádně podloženy a jsou postaveny na irelevantních základech, které vycházejí z domněnek a odporují všem znakům zákonnosti tohoto státu. Proto žádá soud, aby konstatoval, že tímto nelze někoho stíhat za to, co neudělal a navrhuje, aby v plném rozsahu dané obvinění pro jeho nezákonnost zrušil.

Žalovaný k obsahu podané žaloby uvedl, že se s námitkami uplatněnými žalovaným neztotožňuje. Trvá na svém stanovisku vyjádřeném v rozhodnutí, že v řízení byl v souladu s ust. § 3 správního řádu zjištěn stav věci bez důvodných pochybností a napadený výrok rozhodnutí z něj vycházel. Žalobce se při projednávání přestupku bez omluvy nedostavil ani k jednomu ze dvou nařízených ústních jednání (13.11.2013 a 4.12.2013) a svá vyjádření zaslal správnímu orgánu pouze písemně v podáních doručených mu dne 12.11.2013 a 27.11.2013. V nich se však nijak nevyjadřoval ke svému skutku, ale pouze ke skutkům osob J. H., J. S., J. Š., na které podal návrh na projednání přestupku ublížení na cti a oznámení přestupku nepravdivého obvinění z přestupku u Policie ČR ze dne 27.8.2013; to vše v návaznosti na oznámení o jeho skutku – podezření z přestupku proti majetku dle § 50 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích učiněné J. S. u Policie ČR dne 26.8.2013. Žalobce se ke skutku ze spáchání, kterého byl uznán vinným, nevyjádřil nijak, ani před zahájením řízení, tj. na místě samém po příjezdu policie, kdy z úředního záznamu policie vyplynulo, že s hlídkou na místě odmítal spolupracovat, odmítl ukázat, kde švestky nasbíral, odmítl odpovědět na otázky, jak je možné, že švestky v kyblících jsou špinavé od bláta, zatímco švestky pod stromy v jeho spoluvlastnictví jsou (stále) napadané v trávě a čisté, atp. Svou obhajobu žalobce založil na tom, že obvinil ostatní osoby – svědky jeho jednání J. S. a J. Š. a starostku obce Lhotsko J. H. z křivých obvinění proti němu a posléze i policistu (vyslechnutého svědka) pprap. P. Z.

Z právních předpisů a ze zásad trestního práva správního vyplývá, že obviněný z přestupku není povinen se hájit, zejména není povinen uvádět na svou obhajobu jakákoliv tvrzení, ani (anebo) o nich (nebo o jiných skutečnostech) nabízet a předkládat správnímu orgánu důkazy. Obviněný nenese svoje důkazní břemeno (§ 52 věta první správního řádu se zde neuplatní), naopak správní orgán má povinnost postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu stačí obviněnému k tomu, aby nemohl být za přestupek postižen, rozumná pochybnost, tedy ne zcela nepravděpodobná možnost, že deliktního jednání se dopustil někdo jiný, než obviněný z přestupku (*in dubio pro reo*). Obviněný se přitom nemusí nijak vyvíňovat, tedy prokazovat, že se deliktního jednání nedopustil. Zvolí-li však obviněný pasivní obhajobu, jako v tomto případě, a využije-li svého práva mlčet, nelze extenzivním výkladem uložit správnímu orgánu povinnost, aby za obviněného „domyslel“ všechna myslitelná nebo třeba i nepravděpodobná tvrzení a v rozhodnutí se s nimi vypořádal (viz usnesení rozšířeného senátu NSS, č.j. 5As 126/2011-68). Vzhledem k absenci vyjádření žalobce ke spáchanému skutku, a to jak v řízení, tak i před zahájením řízení, správní orgán skutkový stav zjišťoval z podkladů, které měl k dispozici, a které vyplynuly v průběhu řízení, tj. z oznámení přestupku včetně úředního záznamu, výpovědi svědků pprap. P. Z. a D. S., ostatních účastníků řízení J. S., J. Š. a J. H. a snímků z katastrální mapy s vyznačením pohybu žalobce a oznamovatele J. S.

Přesto, že nebyl zjištěn svědek, který by viděl žalobce přímo sbírat švestky na cizím pozemku, z výpovědi J. S. a D. S. bylo nepochybně zjištěno, že žalobce scházel z kopce, na němž se nachází jejich pozemek se stromy slivoní směrem ke svému pozemku a nesl dva plné kbelíky švestek. Poté, co jej J. S. zastavil (ještě předtím, než žalobce přišel na pozemek, jehož je spoluvlastníkem), žalobce mu odmítl sdělit, odkud švestky nese, a kde je nasbíral; pouze tvrdil, že švestky jsou jeho. Skutečnost, že žalobce nebyl na svém pozemku a přicházel ze shora, z pozemků jiných vlastníků, potvrdila ve své výpovědi také J. Š. Ta také popsala chování žalobce k J. S. k ní i k přivolaným policistům. Dalším nepřímým důkazem svědčícím o tom, že švestky žalobce nasbíral na pozemcích jiných vlastníků, je skutečnost, že švestky v kbelících obviněného byly od bláta. Rozblácená půda se však nacházela v blízkosti stromů ve vlastnictví J. S., neboť se tam pase dobytek, který po nedávných deštích půdu rozdupal. Na místě provedenou prověrkou bylo policisty ČR také zjištěno, že pod těmito slivoněmi v blátě se žádné spadané švestky nenacházejí, což svědčilo o tom, že tyto byly již vysbírány. Jelikož švestky od bláta nesl z tohoto směru v kbelících žalobce, svědčí tato skutečnost o tom, že je tam vysbíral on.

Z výše popsaných důvodů je námitka žalobce, že bylo postupováno bez jasných důkazů, které nejsou řádně podloženy a jsou postaveny na irelevantních základech, jež vycházejí z domněnek, nedůvodná. V řízení byly provedeny všechny správnímu orgánu známé důkazy a ke zjištění skutkového stavu použity všechny jemu známé podklady. Výpovědi účastníků řízení i svědků posuzoval správní orgán každou samostatně a také všechny ve vzájemných souvislostech. Provedené důkazy pak tvořily uzavřený řetězec, z něhož jednoznačně vyplýval závěr, že žalobce se skutku dopustil. Dle názoru žalovaného byl v řízení zjištěn skutkový stav bez důvodných pochybností, tedy bylo nadevší rozumnou pochybnost prokázáno, že žalobce se skutku spočívajícího v odcizení švestek o objemu celkem 351 dne 26.8.2013 kolem 18:00 hod. na cizím, blíže nespecifikovaném pozemku v části Za Humny v k.ú. Lhotsko dopustil a způsobil tak škodu na cizím majetku krádeží.

Správní orgán všechny své úvahy a závěry v odůvodnění svého rozhodnutí řádně a podrobně odůvodnil a žalovaný se s těmito plně ztotožnil.

Proto navrhoval zamítnutí žaloby.

Ustanovený právní zástupce žalobce se poté k věci vyjádřil dne 27.8.2015, když uvedl, že žalobce setrvává na svém tvrzení, že důkazy, které vzal žalovaný jako dostatečné pro jeho usvědčení ze spáchání přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona, dostatečné nejsou. Dle názoru žalobce jsou v posuzovaném případě pochybnosti, zda se předmětný přestupek skutečně stal, a zda se žalobce deliktního jednání uvedeného v napadeném rozhodnutí dopustil.

Žalobce má za to, že se správní orgány dostatečně nevypořádaly s jeho obranou, že švestky ve kbelících nasbíral na svém vlastním pozemku, resp. pozemku, který spoluvlastnil, a nikoliv na pozemku jiného vlastníka. Tato obrana měla být vyvrácena toliko zjištěním správního orgánu I. stupně, že pozemek žalobce p.č. 303/2 v k.ú. Lhotsko neměl být zablácený a švestky v kbelících zabláceny být měly.

Žalobce poukazuje zejména skutečnost, že cizí pozemek, na kterém mělo dojít k údajné krádeži švestek, nebyl blíže specifikován, a ani nebyl správními orgány zjištěn žádný konkrétní poškozený. Ustanovení osoby poškozeného v této věci a jeho poměr obviněného k přestupku proti majetku podle § 50 zákona o přestupcích má přitom ve smyslu § 68 zákona o přestupcích právní význam z hlediska posouzení podmínek řízení, tj. zda lze či nelze pro případný příbuzenský poměr obviněného a poškozeného danou věc v přestupkovém řízení vůbec projednat a rozhodnout.

Žalobce poukazoval i na skutečnost, že pozemky v k.ú. Lhotsko, přes které se měl žalobce s kradenými kbelíky švestek pohybovat, nejsou v rozhodnutí správních orgánů z hlediska určitosti a nezaměnitelnosti dostatečně identifikovány, takže pohyb žalobce po cizích pozemcích nelze podle odůvodnění dovodit.

Z těchto skutečností dle žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

Krajský soud v Brně ve věci nařídil na 9.9.2015 jednání, u něhož právní zástupce žalobce uvedl, že žalobce na žalobě trvá, právní zástupce se s žalobcem sešel a ten mu sdělil stejné skutečnosti, které uvedl v žalobě, trval tedy na tom, že nikomu švestky neukradl, že švestky pochází z pozemku, jehož je spoluvlastníkem. Poukazoval na to, že nebyl náležitě zjištěn skutečný stav věci. Pokud jde o pozemky, které sousedí nebo se nachází v blízkosti pozemku žalobce, z rozhodnutí správních orgánů se nedá poznat, na kterém pozemku měl snad žalobce švestky natrhat nebo nasbírat. V okolí pozemku žalobce se totiž nacházejí pozemky vícero vlastníků. Dále právní zástupce sdělil, že žalobce skutečně i jemu tvrdil pouze to, že on žádné švestky neodcizil a cítí se nevinný. Dále zástupce žalobce uvedl, že nebylo v průběhu správního řízení prokázáno, že by žalobce švestky nesl z pozemku, který by patřil určité konkrétní osobě. Jediné, co je naprosto nesporné i dle žalobce je skutečnost, že žalobce nesl švestky, resp., že měl švestky ve dvou kbelících.

U tohoto jednání zástupkyně žalovaného pak uvedla, že pokládá zjištěný skutkový stav za zjištěný náležitě, a to zejména z výpovědí pana S. a paní Š. Žalobce v průběhu celého správního řízení nikdy nevysvětlil, proč přecházel přes cizí pozemky a vlastně byl zadržen panem S. a paní Š. na pozemku paní Š., když ještě ani nestačil dojít na svůj pozemek. Pokud jde o místo, které je popsáno ve výroku rozhodnutí správního orgánu, tedy místo, kde mělo dojít ke spáchání přestupku, dle žalovaného je toto místo popsáno dostatečně a navíc u ústního jednání o přestupku dne 13.11.2013 byl u správního orgánu předložen snímek z katastrální mapy, v němž pan S. zaznamenal, po kterých pozemcích se měl žalobce se švestkami pohybovat, přičemž se nejednalo o žádný pozemek žalobce. Navíc pak bylo bezpečně prokázáno, že švestky, které žalobce nesl v kbelících, byly zabláceny, přičemž bláto se nacházelo pouze okolo ohradníku pro zvířata, což není pozemek žalobce, pozemek žalobce ale zablácen nebyl. Žalobce po zadržení panem S. nevysvětlil, ze kterého pozemku švestky v kbelících pochází, chování žalobce bylo arogantní, a proto se pan S. rozhodl zavolat policii.

Zástupce žalobce na to reagoval tak, že žalobce mu neuvedl, kde švestky nasbíral nebo natrhal, ani se nevyjadřoval, proč v průběhu správního řízení zůstal zcela pasivní, pouze uváděl, že je nevinný. Nic bližšího k věci neuvedl.

Podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, přestupku se dopustí ten, kdo úmyslně způsobí škodu na cizím majetku krádeží.

Podle § 68 odst. 1 zákona o přestupcích přestupky podle § 49 odst. 1 písm. b) a § 49 odst. 2, **přestupky podle § 50** a přestupky podle § 125c odst. 1 písm. h) zákona o silničním provozu **mezi osobami blízkými**, jakož i přestupky podle § 49 odst. 1 písm. a) se projednávají na návrh postižené osoby, jejího zákonného zástupce nebo opatrovníka.

Posouzení věci krajským soudem.

Žaloba není důvodná.

Krajský soud v Brně měl k dispozici správní spisy obou správních orgánů, jejichž součástí byl i spis Policie ČR, Krajské ředitelství Zlínského kraje, územní odbor Zlín, Obvodní oddělení Policie Vizovice, jehož součástí jsou mimo jiné fotografie pořízené policií, na nichž se nachází dva kbelíky plné švestek, z nichž jeden je objemově menší a druhý větší a dále se pak na těchto fotografiích mimo jiné nacházejí vyfotografované švestky položené na lidské dlani, švestky odebrané z předmětných kbelíků.

Policie ČR pak vyhotovila 26.8.2013 úřední záznam (podepsaný prap. M. P.), v němž mimo jiné uvedeno, že dne 26.8.2013 v 18:22 hod. byla vyslána hlídka OOP Vizovice ve složení pprap. P. Z. a pprap. M. P. do obce Lhotsko, kde měl pan S. přistihnout muže, který mu odcizil švestky. Uvedeno, že po příjezdu na místo se na louce nad místním obchodem nacházel oznamovatel pan S., jeho syn P. S. a J. V. Před panem V. byly na zemi dva kbelíky, jeden o obsahu 10 litrů a druhý o obsahu 25 litrů. Tyto kbelíky byly plné švestek. Pan J. S. po poučení dle § 61 zákona č. 273/2008 Sb. uvedl, že se před 18:00 hod. vracel s manželkou paní D. S. vozidlem z Vizovic po silnici č. I/49. Když přijížděli k obci, všimli si, že po louce, ve směru od jejich pozemku, na kterém jsou ovocné stromy – švestky s letošní úrodou, jde pan V., kterého dobře poznal, kdy tento nesl v každé ruce kbelík plný švestek. Po tomto zjištění

vozidlo zastavil u kraje silnice a díval se dále na pana V. Pan V. se na vozidlo podíval taktéž, kbelíky rychle pustil na zem a zprudka se otočil k vozidlu pana S. zády. Jelikož pan S. pojal podezření, že pan V. byl na švestkách na jeho pozemku, vjel svým vozidlem kousek za obchod v obci Lhotsko, zde vozidlo zaparkoval a šel panu V. naproti. Tohoto zastihl již na pozemku, který pan V. vlastní podílem 1/12, kdy v přesně nezjištěných hranicích mezi pozemky rostou švestkové stromy. Pan V. k jednomu z nich své kbelíky se švestkami postavil. Pan S. zde pana V. zastavil a ptal se jej, odkud švestky nese, když vzadu na louce, odkud přichází, nemá žádný pozemek ani stromy. Pan V. s ním odmítal komunikovat a uváděl, že švestky jsou jeho a nikomu je neodcizil. Mezi tím se na místo dostavil jeho syn P. a spolu se opětovně pana V. ptali, odkud švestky pocházejí. Jelikož tento s nimi odmítal komunikovat, pan S. věc oznámil na linku 158.

Dále v úředním záznamu uvedeno, že pan V. s hlídkou na místě odmítal spolupracovat, kdy neustále opakoval, že švestky nejsou pana S., dále odmítl hlídku ukázat, odkud jsou nasbírané. Po chvíli začal tvrdit, že jsou z jeho stromu za pozemku, jehož je majitelem. Jednalo se o strom, ke kterému kbelíky postavil. Jelikož švestky v kyblících byly špinavé od bláta a švestky pod stromem pana V. byly napadené v trávě, a tudíž čisté, byl pan V. dotázán, jak je tato skutečnost možná. Nato pan V. odmítl odpovědět a neustále tvrdil, že švestky jsou jeho. Co dělal na sousedním pozemku, kde jej viděl pan S. s manželkou, také odmítl uvést. Na místě byla provedena prověrka u ovocných švestkových stromů pana S., kdy u těchto bylo zjištěno, že půda v jejich blízkosti je rozblácená z důvodů dešťů a toho, že na pozemku, který kolem stromů je, se pase dobytek. Provedeným šetřením bylo zjištěno, že pod švestkovými ovocnými stromy se v blátě nenalézají spadlé švestkové plody. Odcizením 30 kg švestek vznikla panu S. škoda ve výši 250 Kč. Jelikož pan V. s hlídkou odmítal spolupracovat a odmítal ukázat, odkud švestky přinesl, byl poučen, že přestupek dle § 50/1a zákona č. 200/1990 Sb., bude oznámen na MěÚ Vizovice k dalšímu projednání, čemuž porozuměl.

Ve spise policie se pak nachází také úřední záznam o podání vysvětlení ze dne 27.8.2013, kdy vysvětlení podával J. V. a uvedl, že 26.8.2013 v 18:30 hod. ho omezoval na jeho pozemku v k.ú. Lhotsko na poli za jeho rodinným domem pan J. S. tím, že mu bránil v tom, aby odnesl dva kbelíky švestek, kbelíky mu vzal, tvrdil, že je zloděj, že švestky jsou jeho, i když si byl plně vědom, že jmenovaného neviděl ani nepřichytil při jejich údajné krádeži, ke které mělo dojít na jeho pozemku. Pan V. pak uvedl, že žádal pana S., aby kbelíky se švestkami položil, že nejsou jeho, ten však tvrdil, že si je jist, že jeho jsou. Podle jeho sdělení zakoupil pozemek se stromy švestek od pana H., bytem, tvrdil, že žalobce měl švestky natrhat na tomto pozemku. Pan V. sdělil panu S., že se mýlí, že se toto obvinění nezakládá na pravdě, že švestky nasbíral na svém pozemku. Pan S. přitom neoprávněně vstoupil na soukromý pozemek pana V. a ten si myslí, že se tímto jednáním dopustil trestného činu omezování osobní svobody vůči jeho osobě. Pozemek není nijak oplocen. Při incidentu sdělil, že jmenovaný je zloděj, tímto mu způsobil urážku na cti a křivé obvinění. Tomuto jednání byla přítomna J. Š., tato vlastní sousedící pozemek, v tuto dobu se zde nacházela. Při tomto jednání rovněž ona vstoupila na pozemek jmenovaného, kde ho urážela stejným způsobem jako pan S., tvrdila, že je zloděj, že na jejím pozemku ukradl jablka, což se nezakládá na pravdě. Na základě tohoto nařčení navrhl, aby pan S. zavolał policii. Policie se na místo dostavila v 19:15 hod., po příchodu na pozemek pana V. ho jeden z policistů začal

obviňovat, že je zloděj, že krade v obci lidem dřevo, na dotaz, kdo mu to řekl, odpověděl, že mu to sdělila starostka obce. Toto obvinění se nezakládá na pravdě.

Dne 23.10.2013 Městský úřad Vizovice oznamoval J. V. zahájení řízení o přestupku a předvolal ho k ústnímu jednání v přestupkové věci na den 13.11.2013. K tomuto jednání byl mimo jiné dále předvolán pan J. S., bytem a paní J. Š., bytem, dále policista pprap. P. Z. a paní D. S. a matka žalobce paní M. V.

Pokud jde o předvolanou J. Š., ta byla vyslechnuta mimo nařízené jednání, neboť sdělila, že v den nařízeného jednání se nebude zdržovat v místě trvalého bydliště. Uvedla, že 26.8.2013 před 18:00 hod. při příjezdu na viděla dvě osoby v rohu svého pozemku, protože tam přišla. Zjistila, že je tam pan V. a pan S., který jí sdělil, že pan V. nesl dva kbelíky plné švestek. Společně to tam řešili a pan V. navrhoval, aby zavolali policii, což pan S. udělal po dlouhém váhání. Pan S. panu V. říkal, ať ty trnky vysype, a že může odejít, pan V. vzal kbelíky a chtěl odejít i s těmi švestkami. Teprve tím se pan V. dostal na svůj vlastní pozemek. Bylo vidět, že pan Večeřa nechce čekat a odchází, tak ho vyfotila jmenovaná na mobil. Jmenovaná pak uvedla, že nevěděla, či ty trnky jsou, jenom je nesl přes její pozemek p.č. 321/5. Dále sdělila, že potom odešla čekat na policii k cestě. S policisty se vrátila na pozemek zpět, pan V. neodešel a čekal také. Policie po panu V. chtěla vědět, kde ty trnky vzal a on na to odpověděl, že to nemusí říkat ani dokazovat. Pak už odešla, víc toho neví.

Ve spise se pak nachází fotografie, na níž je zachycen pozemek, porostlý trávou, na něm dva kbelíky, jeden menší a jeden větší, oba naplněné švestkami a na fotografii se pak nacházejí dva muži, jeden z nich, mladší je zřejmě pan V. a druhý, starší zřejmě pan S., za tím se tam nachází i výpis z katastrální mapy s označením pozemků pana V. i pana S. a dále označeno místo, kde se nachází ohradník.

Pokud jde o jednání týkající se projednání přestupku ze 13.11.2013, z protokolu o ústním jednání vyplývá, že byl proveden důkaz spisem policie, k tomuto nařízenému jednání se žalobce bez omluvy nedostavil, k věci se pak vyjádřil u tohoto jednání pan J. S., který uvedl stejné skutečnosti, jak vyplývají z úředního záznamu policie, zdůraznil, že ve směru, odkud žalobce s kbelíky šel, je vícero majitelů pozemků s ovocnými stromy se švestkami, ale rozhodně tam nevlastní nic pan V. Po něm chtěl pan S. vědět, odkud se trnky v jeho kbelících vzaly, netvrdil, že se jedná o švestky jmenovaného, tvrdil, že nejsou ale určitě jeho. Trnky pod stromy pana V. byly čisté a v kbelících byly trnky od bláta, takto to nafotila i policie. Trnky od bláta se nacházely jenom v prostoru ohraničeném ohradníkem, kde to rozšlapaly krávy a tam pan V. nevlastní žádný pozemek. Protože jmenovaný pan S. sdělil, že neví, zda se jednalo o jeho trnky nebo trnky sousedů, nebude uplatňovat nárok na náhradu škody. Přibližně za 10 minut od doby, co pana V. zastavil, za nimi přišla paní Š., která tvrdila, že je pan V. pod jejím stromem, ne pod svým. Dohadovali se, kdo je na kterém pozemku, pan V. do paní Š. dokonce strčil. Říkala mu, že je na jejím pozemku a s tím pan V. nesouhlasil. Dále pan S. uvedl, že policie přijela asi za 15 minut poté, co je zavolal, tj. kolem 18:30 hod., a to na místě nebyla matka pana V., M. V. Ta se dostavila až v 19:45 hod. a svému synovi z dálky oznámila, že mu všechno dosvědčí, a že to tak bylo. Přitom ona vůbec u ničeho nebyla. Viděla to jenom paní Š. a manželka pana S. z dálky od auta, kde zůstala stát. Po příjezdu policie se pan V. k hlídce choval neslušně, křičel na ně a neodpovídal na jejich otázky. Policisté věc šetřili hodně dlouho, obcházel všechny stromy se švestkami, jestli se

nenajde nějaká stopa, fotili to a pan V. se pak po příchodu své matka začal chovat arogantně i vůči panu S.

Ve věci byl pak jako svědek vyslýchán policista P. Z., který uvedl, že je místně příslušným policistou pro obec, takže občas hovoří i se starostkou J. H. Ona mu řekla, že občané si stěžovali na pana V., že ho viděli odnášet různé věci ze svých pozemků. Dne 26.8.2013 v obci byl s kolegou P. řešit oznámení pana S. týkající se švestek. Jelo se tam s tím, že podezřelým je pan V. a on to pak všechno přetočil proti ostatním. Na místě se choval neslušně a kolem 19:45 hod. za ním přišla jeho matka. Jinak kolega P. o tom sepsal úřední záznam, kde je všechno uvedeno.

Ve věci pak byla jako svědkyně vyslýchána také manželka J. S., paní D. S., která k věci uvedla, že 26.8.2013 po 18:00 hod. jeli s manželem z práce autem. V poslední zatáčce před Lhotskem viděli muže, který nesl dva kbelíky a byl zrovna na pozemku pana B. V první moment nepoznali, kdo to je. Když manžel odbočil na cestě za obchodem, tak zastavil a šel se tam podívat, to už poznali, že se jedná o pana V. Protože si manžel vzal klíče od auta, musela jmenovaná čekat u auta, auto zůstalo odemčené. Zrovna přijela paní Š. a ptala se, co tam dělá. Jmenovaná jí řekla, že manžel šel za panem V. a nějak se nevrací. Paní Š. tam za nimi šla také, jmenovaná slyšela, jak štěkal pes pana V. Oni byli za kopcem, takže tam neviděla a neví pořádně, co se tam dělo. Potom až kolem 18:30 hod. viděla projíždět policejní auto, policistům ukazovala, kde se nachází její manžel s panem V., oni zastavili na rozcestí a šli za nimi. Jmenovaná uvedla, že u auta čekala hodně dlouho, celou dobu ji za zády stála paní M. V., takže ta také nemohla vůbec nic vidět ani slyšet. Jmenovaná pak zavolala snaše, aby přišla hlídat auto a šla se podívat za manželem na pozemek. Viděla manžela, pana V. a policisty, byl tam i pes pana V., pak tam přišla paní V., která už z dálky křičela, že svému synovi všechno dosvědčí. Svědkyně pak uvedla, že viděla i dva kbelíky trnek, které byly od bláta, takže určitě nebyly pana V., protože na jeho pozemku žádné bláto není. Navíc v místě, po kterém šel s kbelíky, jeho pozemky nejsou, šel přes pozemek svědkyně a jejího manžela a B. pozemek. Pan V. neřekl, odkud trnky má ani manželovi svědkyně, ani policistům.

Správní orgán I. stupně pak nařídil další jednání na den 4.12.2013, ke kterému opětovně předvolal svědkyni M. V., která byla předvolána už k jednání na 13.11.2013 a nedostavila se, a předvolal i obviněného z přestupku pana J. V., který se opětovně k nařízenému druhému ústnímu jednání o přestupku nedostavil bez jakékoliv omluvy. K nařízenému jednání se nedostavila ani předvolaná svědkyně M. V.

Poté byla žalobci dána možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, a to do 7 dnů od doručení oznámení. J. V. se k podkladům pro vydání rozhodnutí ve stanovené lhůtě nevyjádřil a prvostupňový správní orgán pak vydal dne 23.1.2014 rozhodnutí, kdy byl J. V. uznán vinným z přestupku dle § 50 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona.

Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu vyplynulo následující:

Pokud tedy obviněný tvrdil, že v kbelicích měl své vlastní švestky, nemohl správní orgán ve světle výše uvedeného jeho argumentaci uznat jako pravdivou. Obviněný byl při přenášení kbelíků spatřen D. S., J. S. a J. Š., přičemž posledními dvěma jmenovanými byl při

přenosu švestek rovněž přímo přistižen. V kbelících měl zabláčené švestky, které se pod stromy na jeho pozemku nenacházely, a navíc tyto švestky prokazatelně nesl ze zcela jiného místa, než se nachází jím spoluvlastněný pozemek, k němuž se snažil po přistižení J. S. přemístit, a pak tvrdit, že nebyl při žádné krádeži přímo přistižen. To však ještě neznamená, že i na základě nepřímých důkazů nelze pachatele přestupku usvědčit, pokud tyto argumenty nevykazují rozpory a popisují průběh události věrohodným způsobem, který není možno zpochybnit. Přesně taková situace nastala i v daném případě a obviněný tedy byl i bez přímého přistižení při činu krádeže švestek spolehlivě usvědčen.

Byť není zcela zřejmé, komu odcizené švestky přesně patřily, J. S., D. S. i J. Š., kteří okolní pozemky včetně vlastnických poměrů velmi dobře znají, se shodli na tom, že v lokalitě, od níž a jíž obviněný procházel, se žádné jiné slivoně nenacházejí a tím je tedy vyloučeno, že by se mohlo jednat o jeho vlastní švestky. J. S. si nebyl jistý, zda obviněný švestky odcizil právě z pod jeho stromu, či z některého ze sousedních pozemků, každopádně potvrdil, že se jednalo o švestky, k nimž obviněný vlastnický vztah neměl. Bylo tedy nadevší pochybnost prokázáno, že švestky patřily jinému majiteli než obviněnému, a i když tento majitel nemohl být z objektivních důvodů upřesněn, byla skutková podstata přestupku proti majetku dle ust. § 50 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona naplněna, poněvadž zde stačí prokázat, že škoda byla způsobena na cizím majetku, aniž by muselo být jisté, komu tento cizí majetek přesně patří. Faktický majitel švestek v tomto případě bohužel nemohl uplatnit nárok na náhradu škody a z uvedeného důvodu jej neuplatnil ani J. S., který si nemohl být jistý, zda odcizené švestky patřily právě jemu, přestože při prvotním řešení věci na místě s obviněným v tomto duchu uvažoval.

Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odvolání. V něm uvedl, že postup a šetření správního orgánu považuje za protiprávní, diskriminační, neboť bylo vycházeno z důkazů, které nejsou potvrzeny, které jsou rozporuplné a neprůkazné. Nelze z tohoto vycházet a někoho odsoudit.

Žalovaný pak rozhodnutím z 31.3.2014 odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Uvedl, že po prostudování předloženého odvolání a souvisejícího spisového materiálu neshledal v postupu správního orgánu pochybení a konstatuje, že správní řízení proběhlo v souladu s právními předpisy.

Konstatoval, že správní orgán při rozhodování vycházel ze stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Tento byl zjištěn z výpovědi J. S., ze kterého vyplynulo, že obviněný šel se dvěma kbelíky plnými trnek od jejich pozemku přes pozemek pana B. až na pozemek paní Š. – tam byl J. S. zastaven, přičemž odmítl uvést, odkud trnky má. Výpověď J. S. je podpořena výpověďmi svědky D. S. a účastnice řízení J. Š. D. S., která jela s J. S. v autě, obviněného taktéž viděla přecházet pozemek pana B. se dvěma kbelíky. J. Š. pak potvrdila výpověď svědka J. S. v tom směru, že tento stál s obviněným na jejím pozemku, obviněný měl dva kbelíky trnek a odmítl sdělit, odkud trnky v kbelících má, ačkoliv bylo zřejmé, že je nesl z cizího pozemku, neboť on tam, odkud přišel, žádný pozemek nevlastní. Správní orgán při rozhodování zohlednil také další skutečnosti svědčící v neprospěch obviněného. Jednalo se zejména o fakt uvedený a zadokumentovaný v oznámení přestupku, že švestky, které

v kbelících nesl, byly zablácené, kdy šetřením policie na místě bylo zjištěno, že na pozemku obviněného se pod švestkovými stromy nachází tráva a švestky pod ním byly v té době čisté, naopak rozblácená půda u švestkových stromů byla zjištěna na pozemku pana S. a tam se pod stromy žádné napadené švestky nenacházely; to nasvědčuje tomu, že švestky tam vysbíral právě obviněný. Správní orgán vzal také v úvahu chování obviněného, kdy J. S. i hlídce policie odmítl uvést, odkud trnky v kbelících měl, či kde je nasbíral; to také svědčí v jeho neprospěch. Dále žalovaný uvedl, že při zjišťování stavu věci prověřil vlastnické vztahy k dotčeným pozemkům prostřednictvím aplikace nahlížení do katastru nemovitostí, kdy bylo zjištěno, že pozemek ve spoluvlastnictví obviněného se nachází ve směru, kterým v době, kdy jej viděli J. S. a svědkyně D. S., kráčel. To vypovídá o tom, že ke svému pozemku s plnými kbelíky přicházel, a ne, že z něj odcházel. Přicházel přitom ze směru, ve kterém se nachází pozemek ve vlastnictví J. S. Odvolací orgán se ztotožnil se závěrem správního orgánu, že v řízení bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že obviněný odcizil na cizím, blíže nespecifikovaném pozemku, v části Za Humny v k.ú. Lhotsko švestky o objemu celkem 35 l, které odnesl ve dvou kbelících o objemech 10 l a 25 l. Tímto svým jednáním způsobil škodu na cizím majetku krádeží. Ačkoliv správní orgán měl k dispozici pouze podklady a důkazy, které jednání obviněného prokazovaly nepřímě, neboť nebyl zjištěn žádný svědek, který by obviněného viděl sbírat švestky na cizím pozemku, tyto ve společném kontextu tvořily logicky navazující a ucelený řetězec, z něhož jednoznačně vyplynul závěr, že obviněný se jednání, z něhož byl obviněn, dopustil.

Krajský soud v Brně se zcela ztotožňuje se zdůvodněním rozhodnutí prvostupňového správního orgánu i žalovaného, které citoval a uvádí, že také soud právě z důkazů, které byly provedeny prvostupňovým správním orgánem, má rovněž za prokázáno, že přestupku podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, se žalobce dopustil, byť zde nebyl žádný důkaz, z něhož by vyplynulo, že žalobce by byl přistižen při krádeži švestek na cizím pozemku. Skutečnost, že žalobce se přestupkového jednání uvedeného v § 50 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona dopustil, bylo však prokázáno zcela jednoznačně z výpovědí J. S., D. S. a J. Š., z úředního záznamu policie a z přiložených fotografií, když bylo zjištěno, že žalobce byl spatřen, jak přechází přes pozemky, které nejsou evidentně v jeho vlastnictví, nese přes tyto pozemky dva kbelíky plné švestek, které byly ušpiněné od bláta a přechází směrem ke svému pozemku, přičemž J. S. ho zastihl na rozhraní pozemku J. Š. a žalobcova. Žalobce tedy v žádném případě, s ohledem na skutečnosti, které tvrdili zcela shodně J. S., J. Š. a D. S., nemohl švestky nasbírat na svém pozemku, na který zatím, kdy ho uviděl J. S., ještě ani nedošel a už měl naplněné oba kbelíky o obsahu 10 l a 25 l zcela švestkami, na nichž bylo viditelné, že jsou od bláta, přičemž pod švestkou, která rostla na pozemku ve spoluvlastnictví žalobce, byla tráva, švestky, které tam byly spadeny, od bláta nebyly, a neměly se kde od bláta ušpinit, protože pod stromem byla tráva.

Pokud pak jde o samotného žalobce, ten tvrzení výše jmenovaných nijak nevyvrátil ani v průběhu správního řízení, kdy pouze tvrdil při podání vysvětlení, že se jednalo o jeho švestky, a že je nikomu neodcizil, přičemž k tvrzením manželů S. a J. Š., ani k předloženým fotografiím švestek se nijak nevyjádřil. Zůstal tedy zcela pasivní a takovýto byl i v průběhu soudního řízení, kdy v žalobě uvedl, že švestky neodcizil, že se jednalo o jeho švestky, opět však se nijak nevyjádřil k tvrzení, které byly zjištěny v průběhu správního řízení.

Toto vše jde k tíži samotného žalobce a soud zde se ztotožňuje se stanoviskem žalovaného a jeho odkazem na usnesení rozšířeného senátu NSS, č.j. 5As 126/2011-68, dle něhož „*zvolí-li však obviněný pasivní obhajobu, jako v tomto případě, a využije-li svého práva mlčet, nelze extenzivním výkladem uložit správnímu orgánu povinnost, aby za obviněného „domyslel“ všechna myslitelná nebo třeba i nepravděpodobná tvrzení a v rozhodnutí se s nimi vypořádal*“.

Krajský soud pak v tomto směru ještě uvádí, že v daném případě není rozhodující, že ten, komu škoda jednáním žalobce vznikla, ji v průběhu správního řízení neuplatnil, což bylo proto, že J. S. v průběhu správního řízení si nebyl zcela jistý, zda švestky žalobce odcizil na jeho pozemku, nebo na pozemku některého ze sousedů, s nímž jeho pozemek sousedí.

V tomto případě není ani na místě odkazovat na ust. § 68 odst. 1 zákona o přestupcích, jak ve svém posledním podání učinil právní zástupce žalobce, neboť žalobce ani nenamítal, že by se mohlo jednat o přestupek spáchaný mezi osobami blízkými a nebylo toto nikým namítáno a vůbec ani prokazováno.

Soud tedy uzavírá, že z důkazů provedených v průběhu správního řízení má za jednoznačně prokázané, že žaloba žalobce důvodná není, neboť i soud dospěl k závěru, že žalobce se přestupkového jednání, které mu bylo kladeno za vinu v rozhodnutí správního orgánu I. stupně, dopustil.

Jako nedůvodnou proto soud žalobu dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud pak jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci žalobce neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovaného, náklady řízení, ač byl ve věci úspěšný, nežádal.

Žalobci však byl ustanoven v souladu s ust. § 35 odst. 8 s.ř.s. právní zástupce k ochraně jeho práv, právním zástupcem je advokát a ten má právo dle tohoto zákonného ustanovení na odměnu za zastupování, kterou v tomto případě hradí stát. V případě právního zástupce žalobce se jedná o odměnu za zastupování za 3x úkony právní pomoci po 3.100 Kč, 3x režijní paušál po 300 Kč, cestovné ve výši 1.283 Kč a náhrada za promeškaný čas 4x 100 Kč, celkem 11.883 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 9. září 2015

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně